» ELECCIONS MUNICIPALS 2007 »

ENTREVISTA ▶ **Joan Planella.** Candidat d'ERC a l'alcaldia de Puigcerdà

«M'enfronto als poders locals»

L'alcalde de Puigcerdà s'estrena a les urnes reivindicant el treball per l'interès general

Joan Planella és alcalde de Puigcerdà des de fa uns tres anys. Va agafar el càrrec quan el seu antecessor i mentor, Joan Carretero, va ser designat conseller de Governació. Planella, doncs, es presenta per primera vegada. Això últim i derrotar el que anomena els interessos particulars són els seus grans reptes

MIQUEL SPA
Puigcerdà

–Com afronta aquestes eleccions?

–Home, nosaltres ens presentem amb il·lusió, ganes de treballar i a més a més amb els deures fets perquè hem complert el 90% del programa que vam prometre. Per tant, esperem que els ciutadans sàpiguen valorar l'esforç que s'ha fet i les ganes amb què hi anem.

–Creu que la gent el votarà per això més que no pas per ser d'ERC?

–Crec que la gent sap que el nostre equip ha actuat amb honestedat i amb audàcia. A més, si repassen la història, veuran que Puigcerdà està en la millor etapa de la seva història.

–Tant?

–Puigcerdà va tenir 7.000 habitants el segle XV, quan era una ciutat important d'àmbit català per la seva influència al nord. Avui estem al voltant dels 9.500 i hem recuperat aquesta influència vers el nord. El simbolisme d'això és el nou hospital transfronterer.

–Per què ha de continuar ERC governant a l'Ajuntament?

–Perquè Puigcerdà els darrers anys ha avançat precisament perquè ha estat governat per un equip que no ha estat sotmès ni a pressions de grups econòmics locals com sí que ho havien estat altres equips anteriors. I tampoc no hem estat sotmesos a pressions de grups polítics de fora de Puigcerdà. Hem treballat bé, hem fet una colla de serveis que no teníem. En fi, crec que hem situat Puigcerdà com una capital envejable.

–Per què ho diu això?

–Quan vam entrar hi havia una caserna de bombers vella i la vam fer nova. Hi havia uns jutjats vells i els vam fer nous. No existia residència i vam haver de lluitar contra el Govern de la Generalitat perquè no volia que es fes aquí sinó en un altre lloc. Vam haver de fer un centre d'assistència primària nou, hem fet el funicular, hem arreglat places i carrers múltiples com ara l'avinguda de Catalunya o la plaça del Regne de Mallorca... per tant no hem parat de crear serveis i infraestructures per als nostres ciutadans. Això ha fet que Puigcerdà ara estigui vivint una època de prosperitat econòmica, potser la més pròspera que ha tingut, i que els seus ciutadans gaudeixin de serveis que fins i tot altres caps de comarca no tinguin.

–Com quins?

–L'hospital transfronterer és l'únic que es farà a Europa. Per exemple, nosaltres també tenim el projecte de fer una altra guarderia, tot i que curiosament hi ha molts llocs on no hi ha guarderies o no tenen la qualitat que tenen la nostra. També, pel que fa a la residència d'avis, és modèlica. Tant que hi ha qui la qualifica d'hotel de cinc estrelles. Per tant, hi ha una sèrie de serveis que en altres llocs o no hi són o estan per sota dels que tenim a Puigcerdà.

–A qui s'enfronta a les eleccions?

–Bé, tinc cinc grups, oi?

–Això és el que es veu, però té altres contrincants a davant?

–A veure, jo penso que el més greu per a Puigcerdà seria ara que governés el poder que hi ha darrere del grup majoritari d'aquests als quals m'enfronto. Són els grups que, d'altra banda, sempre han remenat les cireres. Estem parlant del tema de les benzineres conegut per tothom i estem parlant d'algun arquitecte que voldria configurar plans urbanístics d'una determinada manera, estem parlant d'alguns propietaris de terrenys que voldrien que li requalifiquessin els seus... per tant, crec que ens enfrontem a una gent que té una concepció diferent de Puigcerdà. Són gent que va manar en altres èpoques i que vol tornar a condicionar la política.

–Creu que la gent del carrer ho veu així?

–Això ho sabrem el dia 27, però està clar que aquestes coses les veus més quan tens responsabilitats de govern. Jo, per exemple, quan no en tenia no em mirava tant la política. Generalment, quan no hi estàs ficat i no hi tens interessos personals, et mires els cartells i prou. A més, com que el 90% de la gent no té aquest tipus d'interessos no pensa que els altres si els tinguin.

–Però hi són...

–Sí, i realment quan aquesta gent va tenir responsabilitats de govern, Puigcerdà es va quedar quiet i va anar perdent pistonada fins al punt que si no haguéssim governat nosaltres no hauríem tingut aquest nou revulsiu. Aquesta gent simplement es preocupava de ser influents en els respectius ajuntaments i de portar l'aigua cap al seu molí.

–Fins a quin punt això de ser alcalde s'ho ha trobat?

–Jo ni tan sols no em plantejava anar a unes eleccions municipals. Però com que jo m'estimo Puigcerdà i crec que tothom hem de destinar una part del nostre temps a la col·lectivitat, vaig acceptar la proposta que em va fer el que llavors era, crec, un excel·lent alcalde.

–Hi ha qui diu que en aquestes eleccions hi haurà efecte Carretero...

–A veure... a mi em sembla que tothom és molt conscient que el senyor Carretero i jo som molt amics, jo diria fins i tot pare i fill polític. Jo vaig anar amb ell i de fet crec que tenim un fons molt semblant. Ell continua treballant en certes matèries, com per exemple en l'hospital transfronterer, del qual és el director. Crec que la gent ens té prou identificats els dos per pensar que la cosa pot anar pel mateix estil, però és una incògnita, el sol fet de canviar de candidat és una incògnita També crec que és un fet inèdit que dues persones que han encapçalat dos projectes tinguin tan bona relació fins al punt que un estigui pendent de l'altre. Estic convençut que el senyor Carretero estarà consentíssim si jo faig uns grans resultats electorals. Jo sempre he dit que sóc un carreterista i, per tant, sóc de la seva càtedra, sempre intento seguir el que ell m'ha mostrat en política tot i mantenir un estil propi, perquè penso que el fons és el mateix però tenim dos estils propis i diferenciats en les formes.

–En què són diferents?

–Home, som dues persones diferents de caràcter i això imprimeix un estil diferent.

–Està preparat per passar a l'oposició?

–Jo, en principi, em presento per governar i, per tant, avui no em plantejo fer oposició. Si em toca, ja veurem què fem. D'entrada, seria un senyal que la gent no està d'acord amb el que he fet i, llavors, hauria de reflexionar sobre el meu futur.

–Plantejaria la renúncia del càrrec al partit?

–Evidentment. Amb el grup hauríem de decidir què fem.

–Creu que ha fet quelcom de malament en aquest mandat?

–A grans trets crec que tot s'ha fet bé, però que sempre s'ha de tendir al perfeccionisme i a l'excedència i, per tant, sempre m'agrada evolucionar i anar a millor.

–Com ara què?

–Aprovar un Pla d'Ordenació

Passa a la pàgina següent >>>

MIQUEL SPA

Joan Planella al balcó de l'ajuntament de Puigcerdà

BIOGRAFIA

Advocat, gurmet, militant d'ERC des del 87

Joan Planella va néixer accidentalment a Girona el 7 d'octubre del 1967. De ben petit ja es va establir a a Puigcerdà, on va cursar els estudis primaris a l'escola Alfons I. Posteriorment va estudiar dret a la Universitat Central. Professionalment s'ha especialitzat, amb un gabinet propi a Puigcerdà, en el dret civil i penal. Políticament va començar a militar a Esquerra Republicana de Catalunya l'any 1987. Dos anys més tard es va estrenar al consistori com a regidor.

L'any 2004, quan Carretero va entrar al Govern de la Generalitat, va esdevenir alcalde, càrrec que ha desenvolupat els últims tres anys. En aquest període ha tingut un revés personal amb l'accident de trànsit que va provocar la mort de la seva dona. Després d'un procés de reflexió, va triar continuar en el càrrec. Les seves principals aficions són menjar bé, esquiar, sortir a córrer i anar amb bicicleta de muntanya.

FRASES

«Ens presentem amb il·lusió, ganes de treballar i a més a més amb els deures fets perquè hem complert el 90% del programa»

«La gent sap que el nostre equip ha actuat amb honestedat i amb audàcia. A més, si repassen la història, veuran que Puigcerdà està en la millor etapa de la seva història»

«El més greu per a Puigcerdà seria ara que governés el poder que hi ha darrere del grup majoritari d'aquests als quals m'enfronto»

«Tothom és molt conscient que en Carretero i jo som molt amics, jo diria fins i tot pare i fill polític»

«L'accident de la meva dona em va fer pensar en plegar, però vaig valorar els compromisos que havia pres»

MIQUEL SPA

L'alcaldable d'ERC confia que els electors valoraran la feina feta al consistori

>>> Ve de la pàgina anterior

Urbanística en dos anys no està gens malament. També hem augmentat el patrimoni de Puigcerdà, la qual cosa ens ha permès tenir terrenys per fer l'hospital, les escoles i nous habitatges de protecció oficial. Evidentment sempre m'agradaria anar més enllà, però tenim els recursos que tenim i, a més, hem optat per no augmentar cap impost. Per això crec que, atesos els recursos que tenim, crec que ho hem fet bé.

–Les últimes sentències judicials apunten que hi ha hagut coses que no s'han fet del tot bé...

–Els contractes de patrocini s'han fet a tot Catalunya. Aquí hi ha hagut un grup polític que, controlat pel grup de les benzineres, ha pressionat molt en aquest tema. Però això s'ha fet, per exemple, a Manresa i no ha passat res. Per tant, nosaltres considerem que els ciutadans de Puigcerdà no s'han de veure penalitzats a pagar la benzina més cara que en altres llocs de Catalunya per culpa dels dos propietaris de les benzineres. Nosaltres treballem pels altres 9.500 habitants de Puigcerdà, no per aquests dos.

–Si es presenta l'opció, plantejarà als altres partits formar un nou govern de coalició?

–Sempre ho hem fet. Som partidaris de governs d'unitat sempre que no s'hi barregin interessos particulars. Aquí s'hi ve a treballar pels interessos de Puigcerdà i els interessos generals i, per tant, entenc que s'ha de fer amb gent de la quals sàpigues que no tenen altra gent que els van al darrere per defensar els seus propis interessos i condicionar tot el que fan. A més, amb majories àmplies el destí de Puigcerdà es decideix des de l'Ajuntament i no des de fora. Si no tens majoria absoluta són els partits polítics qui des de fora de Puigcerdà decideixen l'alcaldia, en canvi, una vegada tens majoria absoluta és bo fer-te amb totes les forces polítiques, per aconseguir més projectes, sempre que defensin l'interès general.

–Què li agrada destacar del programa electoral?

–Em decanto per l'hospital transfronterer. És un projecte molt potent, jo diria que històric. Aquest de cara al futur, i de cara al passat, el Pla d'Ordenació Urbanística. Crec que són les dues actuacions més emblemàtiques juntament amb la guarderia, que també ha de ser un dels grans equipaments pel futur.

–Amb el turisme qüestionat i la construcció en plena frenada, per on creu que ha de passar la futura economia de Puigcerdà i la comarca?

–Nosaltres sempre hem dit que l'economia s'ha de diversificar. Crec que hem de mantenir el turisme però buscant nous camps. En aquest sentit nosaltres hi hem treballat molt tots aquests anys possibilitant la creació de més places hoteleres. Això, que també té un límit, ho hem fet mitjançant el control de les llicències d'obres i establint unes determinades zones hoteleres. En aquests moments s'estan construint dos hotels i en tenim dos més en fase d'aprovació urbanística. Per tant, la clau és diversificar de la construcció cap als hotels i diversificar el turisme cap, per exemple, el món del cavall amb una especialització de l'hípica. També estem fent una residència esportiva que ens farà capital pel que fa a les estades esportives. El que fem des de l'Ajuntament és afavorir la iniciativa en totes aquestes propostes, per a les quals és bàsic que hi hagi bona coordinació entre les iniciatives privades i les públiques.

–També pretenen fomentar la primera residència...

–Sí, potenciant el desenvolupament de les noves tecnologies de la comunicació i el transport públic podrem fer que molta més gent es quedi a viure a Puigcerdà. De fet, ja hi ha gent que ho fa. Crec que ens podem convertir en un gran centre de serveis, ja que veig difícil que puguem desenvolupar indústries perquè el nostre principal actiu és el medi ambient. Tenim un futur bastant engrescador.

–També preveu desenvolupament al voltant de l'hospital...

–Efectivament, també ha de ser un pol econòmic molt potent. De moment ja ens ha permès tenir una línia de formació oficial en el camp de la infermeria, però a la llarga ens en pot portar també en els camps, per exemple, de la biotecnologia. En aquest sentit, Puigcerdà i la Cerdanya em fan pensar sovint en la regió de Baviera, que era molt agrícola i després es va transformar en turística i actualment és capdavantera en sectors de biotecnologia i noves tecnologies. Salvant les distàncies, crec que és un model a seguir i adaptable.

–L'accident de la seva dona el va temptar de plegar?

–Em va fer pensar i ho vaig valorar. També hi va haver gent que m'ho va aconsellar, però jo sempre dono molta importància als compromisos presos. Després d'un any crec que no em vaig equivocar.

QÜESTIONARI

–Paga hipoteca?
–Sí.
–Té segona residència?
–No.
–Viu amb animals de companyia?
–No.
–Quin cotxe té?
–Un BMW.
–Va en moto?
–No. Hi havia anat de jove però vaig decidir deixar-ho perquè era molt perillós.
–Parla idiomes?
–Sí. Francès i una mica l'anglès.
–Què no falta mai a la seva nevera?
–Aigua.
–Quin plat sap cuinar especialment?
–No sóc un gran cuiner. Potser una truita.
–Fa activitat física?
–Ho intento. Vaig a córrer i en bicicleta dos o tres vegades per setmana.
–Hi ha alguna paraula que repeteixi més del compte?
–Sí. Entenc que...
–Quin és l'objecte més valuós que posseeix?
–A veure... no sé què dir-li.
–De valor sentimental el rellotge que em va regalar la meva dona.
–En què es fixa primer de les persones?
–No sé... potser en les mans.
–Com li passa el temps sense adonar-se'n?
–Estant amb els meus fills.
–Què li fa més por?
–Tenir problemes de salut.
–Quin és l'últim disc que ha escoltat?
–Un de la Paulina Rubio.
–Quin és l'últim llibre que ha llegit?
–Les memòries del Sentís.
–Li ha agradat?
–Sí, és una persona que ha voltat molt i ha viscut períodes molt importants de la nostra història.
–A partir de quin preu unes sabates són cares?
–Jo les trobo bastant cares sempre. A partir de deu euros ja em semblen cares.
–Quant val la grua de Puigcerdà?
–Uns 90 euros [en val 100].
–Es connecta a Internet cada dia?
–Sí.
–Quanta estona?
–Depèn, però un quart o mitja hora.
–Digui'm un programa de televisió que recordi de forma especial...
–«Polònia».
–Quina ha estat la malaltia més greu que ha tingut?
–No n'he tingut cap.
–Quin ha estat el pitjor moment de la seva vida?
–La mort de la meva dona.
–Creu que hi ha quelcom després de la mort?
–En aquest tema sóc agnòstic conceptual. No hi crec, però per si de cas... val més estar bé amb tothom.